

[3]

Pedrick
(1975)

ATATATA
TATATAT
ATATATATA
TATATATAT
ATATA ATATA
TATAT TATAT
ATATA ATATA
TATAT TATAT
ATATA ATATA
TATAT TATAT
ATATA ATATA
TATATATATATATATAT
ATATATATATATATATATA
TATAT TATAT
ATATA ATATA
TATAT ATATA

I

Dábelké kole štěstí

Cítím t ou přítomnost

prostěru kolem sebe

jako je cítit moře e slaném zduchu

jako je křik racků smísen s rachotem
zuřící ody

Propadám zá ratí nepatrnosti a nesmírnosti

šk írou myšlenek ne yslo ených

Ste a

tisíckrát prázdná

drtí tak hluboko že jejich smysl mizí

Útržky dáblá spomínek

se zlomyslně proměňují po slunci

sedím koutku

ěty jako čísla z loterie

le ím z kolotoče ~~spalím~~ kdosi hluboko

a usmí ím se

Čísla která yhrá ají osudí nejsou

(dopl. 1 ✓)

IV

Teple

Sartici prach vyšlenek
vyhořel v překotném blesku
které se

(i proti přání Nobelů)

nejčastěji používá k zabíjení
Nepoužil jsem jej na nic.
Nebylo vhodné skály
dost málo krásné
a překážející,
nevěděl jsem o jiné možnosti.
Teď coám
s dlaněmi ještě ohřátými
a sním
o docela obyčejném a
zálejném ohni

V.

Jai mé vlastnictví

Balsám překrývání
odsuzuje kamsi obraz
ještě včera živý.
Pocit se neohl vejít do okamžiku
a pr oto se přelil, tekł
a stuhl na poháru času
(jinak naplněvaném zcela pravidelně)
Zvláštní krápníky pařátů vpomínek
bolestivě krásné
tvaruji každý den
popraškem drobností.

VI.

Blus

Nyšlení

svyklé na mráz smutka
dýc há na ten plánek jinovatku podezdění
Kvím jestli se rothoří
a ohřeje svým teplem
nebo jen stráví jasně třísky úsměv
a zanechá jízva spáleného místa ...

Můj vzdálený plánek
vždy stačí iluze tepla
hřej hřej

Je mi zima .

Podzim (text)
(hudba P. Simon)

V chladný vodě prázdněj stín
spadlý listí odráží
změkly vlny kopeč přišeřím
řeka v kapsách se tu prohází
i vůně měkká jako barvy v pocitu mým, chladivý
chladivý
podzim

Kolébá se na vlnách
houpe se na šedi mraků
vodu která dokáže se smát
něžně hledit tiše povídat
vodu zkalil šedým smutkem nálady svý, chladivý
chladivý
podzim

Mezi kroky prostor zbyl
kam se slzou vešel pláč
zstevly obě misky na vahách
mosazný smích přikryl šedi strach
a já cítím, že má teplo tvý přiblíží, přiblíží
chladivý
podzim

Podzim (text)

Dívoký chmel na kmenech
stromů tvých
jablko měl ve dlaních
hořících

Slunce je napál za obzor schovaný
možná je večer a možná je svítání
přišel mi dopis, písmo je neznámý
jablko zůstalo v koruně, spadalo listí

Hrnešku vař, na kaši čekají
za oknem úzko, já stojím až na kraji
dnes v noci kočky zástraky dělají
jablko vklouzlo mi do dlaně budu ho jísti

Dívoký chmel na kmenech
stromů tvých
jablko měl ve dlaních
hořících

Polykám

dokud doušek nezhořkne v zákłonu hlavy
zrnka melty uváznou mezi zuby
pak opláchnu obroučkou
v hrnečku s oščkem
stejně jej objímám prsty
snad ~~je~~ pro teplo
a jemnou vrstvičku modré barvy
kterpu sotva vnímám
rozehrátými bříšký

Polykám dokud doušek nezhořkne
v zákłonu hlavy, zrnka melty
uváznou mezi zuby. Pak opláchnu
uschlou obroučku v hrnečku
s oščkem. Stejně jej objímám
prsty - snad pro teplo a jemnou
vrstvičku modré barvy kterou
sotva vnímám rozehrátými bříšký

Trři poslacené křídlo anděla
Trři poslacené křídlo
Poslacené
trři
ze stina hlavy

struktura pískovce
v řízném světle vystoupila
klidné barokní tvary zesílení stvrđly
obloha byla tmavá
daleko daleko od křidel

Sedím a dívám se, jak mé ruce
zavazují tkaníčky

Kukuřice už získala stříbrnou
bezbarvou nocí

Polehlá tráva s obrysem postavy
sluníčko z rána tvou vůní pozdraví

Už z dálky hučel jez a když jsem
přikel blíž, byla to větráčka

Ale z toho si nevyhovuje

